

Rector Academiae Ienensis Eiusdemque Senatus Reliquus : Ut generosae
mentes nunquam otiosae sunt ... P.P. d. XXV. Aug. Anno MDCLXIII.

Jena

Phil 2° 00268/03 (081)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00007198

urn:nbn:de:urmel-ade5b0fe-bd34-403e-945c-991d1be6f5726-00006557-17

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

81

RECTOR ACADEMIÆ JENENSIS EJUSDEMQUE SENATUS RELIQUUS.

VT generosæ mentes nunquam otiosæ sunt, sed novis honorum desideriiis ad novos conatus perpetuò incendantur; sic non segiores degeneres, sed in exercendâ malitiâ tam alacres, ut palmam illis sæpius præripiant, quàm dubiam reddant. De vitio pergitur in virium, & cum virtutum cultores non raro molestiarum asperitas deterreat, malitia, ubi semel invaluit, nec blandimentis leniri, nec ullâ pœnarum atrocitate impediti patitur. Cujus quidem rei documento hac vice erunt
WOLFGANGUS PHILIPPUS }
& JOHANNES ZACHARIAS } SCHAPERI, JENENSES.

Hi enim sæpius multati, incarcerati, quin & abire jussi. Sed fructu non majori, quàm ut, in quos olim scorsim & paulò laboriosius animadvertere habuimus, nunc operâ leviori, ceu duos parietes hac unâ fidelia dealbemus. Pauci scilicet effluerunt dies, cum etiam penalisationis, quâ hodiè præferim, non tantum apud nos, sed & per universum orbem literarium vix quicquam audit pejùs, se reos facere non dubitarunt. Cum enim, ut ipsis mos erat, in cella publicâ compotarent, duos alios, qui studiorum causa recens huc venerunt, sodalitiò forte immixtos, haud perfunctoriè exagitarunt, exprobratâque in Academia novitate, convitiis primùm variisque ignominiosis descriptionibus lacerarunt, mox cum horum unus maturè abiisset, alterum, qui solus remanserat, junctâ eoque majori perulantia adorti sunt. Neque tum verberibus paritum, sed tam pertinax exagitationum in impingendis alapis, talitris & id genus pluribus fuit malitia, ut nec ebrietate, quâ ab initio obruebatur, nec superveniente fomno miserimus liberaretur, quin tandem post exantlatas tot injurias instinctu unius Schaperi & quidem natu majoris, aliquot quartarios vini Francici, quasi rei benè ab ipsis gestæ præmium solveret. Quamvis verò hæc omnia non tam intentione, ut loquuntur, penalifandi, quàm coercendæ rusticitatis causâ facta dicantur, diversus tamen animus, quàm ipsæ pariter res ac verba docuerunt, persvaderi nobis non potuit. Cum igitur omnes eos, qui proscriptum hoc penalismi scelus velut ex orco revocare unquàm sustinuerunt, ceu non tam inutilia, quàm planè noxia Academiæ pondera, nunquàm non studiosissimè ex cœta nostro expunxerimus; proinde & Vos,

TE WOLFGANGUM PHILIPPUM }
TE JOHANNEM ZACHARIAM } SCHAPEROS, JENENSES,

utrumque ad biennium, hoc ipso similiter relegamus. Vestrum erit intra occalum solem ex urbe hac, agroque exire, nec ullum, antequam præscripta tempora effluerint, reditum ad nos parare; maximè verò sapere ac tandem frugificari. P.P.d. XXV. Aug. Anno clò lœc LXXIII.

urn:nbn:de:urmel-ade5b0fe-bd34-403e-945c-991d1be6f5726-00006557-20